

Avonturen met Kees,
de Gelukkige Kater

Avonturen met Kees,
de Gelukkige Kater

Lies van Mook

Een kat heeft negen levens'

Ben veerkrachtig, dat kunnen wij absoluut van katten
afkijken.

Naast heerlijk zacht om te aaien, zijn ze eigzinnig
in doen en laten. En daar genieten wij van.

Lies

© 2015 J. M. Gerrits
Isbn 9789402141009
Omslagontwerp paperback J. Gerrits
Tekst: Lies van Mook
Foto's: JM. en EMM. Gerrits
Katmodellen: Micky, Bo en Alex
liesvanmook@gmail.com

INHOUD

KEES GE-ERFD	7
De voorgeschiedenis	9
WELKOM kees	15
KEES IN DE REGEN	19
KEES, SLAKKEN EN VIOOLTJES	33
KEES HEEFT EIGEN HUISDIEREN	38
KEES IN DISPUUT MET JASPER	43
Kees en de haring	46
KEES MEE OP REIS	49
KEES BIJ MIJN MOEDER	53
KEES EN DE KLOK	57
Kees En Aardappelen	61
Kees En The Mouse	64
KEES IN DE DOOS EN DE BUURVROUW	67
Kees en HET postelastiek	69

KEES GE-ERFD

Kees kwam bij mij wonen vanuit een erfenis die mijn vriend Joris kreeg van zijn tante Saar. Joris is niet mijn vriend in de zin van levenspartner, maar een goede kameraad hier in de buurt. Ik heb hem vlak nadat ik in dit huis kwam wonen hier in het dorp in de sportschool leerde kennen, maar dat terzijde.

Tante Saar overleed op 87-jarige leeftijd. Ze heeft een vol leven gehad en geheel in de stijl van haar rustige laatste jaren is zij vredig in haar slaap heengegaan in haar gezellige kamer van het verzorgingshuis. Erna, haar lievelings-‘zuster’, vond tante Saar met een ontspannen gezicht op de bank zittend, boek op haar schoot en met Kees opgekruld tegen haar been.

Kees sliep altijd bij tante Saar, ook ‘s nachts. Ik vind het eigenlijk een geweldige zet van het verzorgingshuis om kleine huisdieren toe te staan, want op die manier had tante Saar -en natuurlijk de andere bewoners van het huis met hun huisdieren- de nodige afleiding. “De zorg voor een huisdier geeft ook weer een stuk daginvulling”, vond de krasse oudere dame.

Na het overlijden van tante Saar moest er een goede plaats komen voor Kees. Hij was inmiddels 12 geworden, waardoor hij niet meer door het dierenasiel werd opgenomen. “Katten die ouder zijn dan zeven zijn bijna niet meer te

bemiddelen, meneer”, had de medewerker tegen Joris verteld.

“Niks voor jou? Jij kon altijd goed met Kees opschieten.” Joris was zelf allergisch voor katten. Als hij er een geaaid had, kreeg hij daarna de meest lastige en bijna niet te stoppen niesbuien. Hij wilde Kees daarom niet in huis, waarna Kees tijdelijk naar een kattenpension in de buurt verhuisde.

Ik had er nog helemaal niet aan gedacht om weer een dier in huis te nemen. Tot enkele jaren geleden had ik ook al een senior kat in huis gehad, Suus, indertijd overgenomen van een oudere dame die niet meer voor haar kon zorgen. Zij was 16 toen zij bij mij kwam wonen en we hebben zeker anderhalf jaar veel plezier gehad samen. Toen ze overleed ben ik een paar dagen goed van slag geweest en ik wist niet of ik mezelf dat weer wilde aandoen. Na enig wikken en wegen besloot ik dat Kees inderdaad beter bij mij kon wonen dan in een pension.